

2489 16/6 22: 1. Beh. af F. t. Rigsdagsbeslutning ang. Ratifikation vedr. Folkenes Forbund. 2490

3 Protokoller tager Sigte paa Artikel 6. Ved disse Ændringer indføres der en ny Fordeling af Forbundets Udgifter, der vil bevirke, at Danmarks Bidrag bliver betydeligt mindre, end det er efter den nugældende Fordelingsnorm.

3 Protokoller omfatter Ændringer til Artikel 12, Artikel 13 og Artikel 15. Disse Ændringer er af redaktionel Art og skyldes Ønsket om en udtrykkelig Henvisning til den retslige Afgørelse, som vil kunne finde Sted ved den fastemellemfolkelige Domstol.

Ændringer og Tilføjelser til Artikel 16 indeholdes i 4 Protokoller, der dels vedrører den Fremgangsmaade, der skal følges, naar de økonomiske Sanktioner skal bringes til Anvendelse overfor en pagtbrydende Stat, dels imødekommer det fra dansk, norsk og svensk Side fremsatte Ønske om, at Raadet efter Anmodning fra et Forbundsmedlem, for hvilket Anvendelse af Bestemmelsen i Artikel 16 vilde medføre alvorlig Fare, kan give dette Forbundsmedlem Tilladelse til at vedligeholde Forbindelsen med en pagtbrydende Stat i det Omfang, som Raadet nærmere maa bestemme.

Artikel 26 er søgt ændret gennem 3 Protokoller, der nærmere udformer de Regler, som skal iagttages ved fremtidige Ændringer af Pagten. Det maa anses for en Vinding, at Pagtændringer gennem denne nye Formulering af § 26 bliver gjort lettere.

De her foreliggende Pagtændringer betyder utvivlsomt et vigtigt Fremskridt; men ved dem udtømmes dog ikke de forskellige Staters Ønskesedler. De nordiske Stater har jo saaledes en meget stærk Interesse i at søge hele Voldgiftssystemet bedre udviklet, en Interesse, der har givet sig Udtryk i nordiske Forslag om Ændringer til Artiklerne 12 og 15, hvorved søgtes indført en Forligsinstitution, samt i Forslag om Ændring af Pagtens Artikel 13, 2det Stykke, hvorefter Ordene „i Almindelighed“ skulde udgaa og derved gøre Forpligtelsen til at henvise Stridigheder til Voldgift mere absolut. Skønt det efter den nye Formulering af Artikel 26 ikke er strengt nødvendigt for den enkelte Stat at ratificere Ændringsforslag, for at de kan faa Gylldighed for dennes Vedkommende, idet det samme Resultat vil indtræde ved dens

Passivitet, naar blot et tilstrækkeligt Antal af de øvrige Forbundsmedlemmer ratificerer, har man dog i Betragtning af det, som allerede fremhævet, vigtige Fremskridt, de af Delegeretforsamlingen vedtagne Ændringer indeholder, anset det for rigtigt, at den danske Regering gennem sin Ratifikation positivt virker for deres Gennemførelse. — Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning til Vedtagelse af dette høje Ting.

Birke: Der er vel neppe nogen Tvivl om, at det har staaet alle de smaa Stater, som har tiltraadt Folkeforbundet, klart, forinden de gik ind i Forbundet, at Folkeforbundspagtens Bestemmelser ikke var ideelle og navnlig ikke var til Gunst for de smaa Stater. Pagten bærer jo i høj Grad Præg af at være skrevet af Sejrherrene i Verdenskrigen. Det er derfor i hvert Fald forstaaeligt, at Stormagterne, d. v. s. de allierede og associerede Magter, som de kaldes, har forbeholdt sig en overvældende Indflydelse, hvad der navnlig er kommet frem gennem Sammensætningen af Forbundsraadet. Her har de 4 Stormagter hver sin Repræsentant, medens alle de øvrige Magter tilsammen kun har andre 4 Repræsentanter. Saa er der ganske vist, sidestillet med Forbundsraadet, oprettet en Delegeretforsamling, hvor hvert Medlem af Forbundet kan blive repræsenteret, og hvor hvert Medlem kun har en Stemme; det vil altsaa sige, at alle Forbundets Medlemmer her staaar lige. Men der er ikke fastsat nogen Afgrænsning mellem Delegeretforsamlingens og Raadets Myndighed, idet begge disse Institutioner kan behandle ethvert Spørgsmaal, som falder indenfor Folkeforbundets Virksomhedsomraade, eller som vedrører Verdensfreden. Men enhver Ændring af Forbundspagten skal vedtages i hvert Fald af alle de Magter, som er repræsenteret i Forbundsraadet, saa at Stormagterne selv eller blot een af dem er i Stand til at modsætte sig enhver Ændring i Forbundspagten. Naar de smaa Stater under disse Omstændigheder skal have Udsigt til at opnaa Forbedringer i Forbundspagten, har de naturligt kun een Vej at gaa, og det er at søge at vinde Gehør indenfor Dele.